

OPINIONS

Nº 156 - any 2023

Un reconeixement a totes les mares

Asseguda davant l'ordinador de sobte, em crida l'atenció un parrupar intens que em fa mirar a través dels vidres del balcó que dona al meu jardí.

Damunt la barana hi ha dues tórtres festejant. Un festeig que, ben segur, acabarà fent un niu amb branquillons que aniran buscant ací i allà, per rebre a les tortorettes que naixeran i que la mare protegirà de depredadors, procurant no els falti ni menjar ni la seva escalfor fins que hagin après a volar.

Aquesta escena em fa evocar un dels sentiments més purs que hi ha en el món. L'amor de les mares que, llevat d'excepcions, amb el seu comportament inequívoc de sacrifici i amor, han estat el puntal de la nostra existència.

Una mare que durant mesos ens portà en el seu si i que, quan escoltà el nostre primer plor experimentarà una de les alegries més intenses de la seva vida. Una mare que va guiar les nostres primeres passes i que ens cuidà quan emmalaltiem, tant de petits com de més grans, sense importar-li si era de dia o de nit.

Una mare que ens esbroncava de tant en tant i fins i tot ens havia castigat quan el nostre comportament no anava d'acord amb les normes establertes. Una mare que va callar moltes trapelleries perquè el pare no s'enfadés i que, en moments difícils, escoltava les nostres angixes i, amb paraules amoroses, assossegava el nostre esperit.

Una mare que ens ensenyà a menjar amb la boca tancada, a dir "gràcies", "bon dia", "passeu-ho bé", "arreveure". A què fer pudor i anar brut ocasiona rebuig en qualsevol persona. Que calia no llençar ni un bocinet de pa perquè hi ha molta gent que passa fam. També ens recordà, amb molta freqüència, que si no estudiàvem o treballàvem no seríem res a la vida, que cal ser puntuals a les cites, que s'ha de parar compte amb les amistats perquè el món és ple de persones amb molta picardia i maledicència, que només miren d'aprofitar-se de qui veuen és bona persona. Una mare que ens inculcà uns valors entre ells la integritat. Paraula que inclou: honradesa, rectitud, justícia, sinceritat, disciplina, respecte cap als altres i ser algú en qui es pot confiar. Actituds que, malgrat els canvis de manera de pensar i fer de la societat actual, perduren en el temps proporcionant molta satisfacció i tranquil·litat d'esperit a qui les practica.

Una mare que, quan va arribar el moment, ens ajudà a escollir el nostre camí.

¿Ha estat el pas dels anys el que ens ha fet adonar que, sense esperar res a canvi, qui ens ha donat més amor durant la vida ha estat la nostra mare? ¿Vàrem ser o som egoistes i injustos amb ella en tenir poca paciència quan les seves capacitats cognitives s'anaven degradant o van perdre la lucidesa d'altres temps? ¿Li vàrem donar o li donem tot l'amor que es mereixia o es mereix, com a gratitud de tot el que ella va fer i encara fa per a nosaltres incondicionalment?

En l'actualitat, malgrat les presses, l'estrès a què aboca la vida actual, provocat per incerteses i un munt de circumstàncies personals; els que encara teniu mare ¿passeu per alt o deixeu com a últim terme, fer una mostra d'estima cap a ella? Una mostra que ben segur agrairia en el fons de la seva ànima i fóra un motiu de joia per anar passant el dia a dia, abans d'aclucar els ulls definitivament.

Diu la dita "tal faràs, tal trobaràs". Una dita que caldria no oblidar. La vida segueix i pot arribar el moment en què necessitem algú què vetlli per nosaltres, no solament en la part material sinó també en la part afectiva.

Cloenda

Hi ha una cançó cantada per en Dyango que descriu en poques paraules l'amor d'una a mare. Una cançó preciosa que transcriu íntegra a continuació i que, escoltar-la, fa posar la pell de gallina.

El nen és petit i mig adormit la mare, se'l mira
I junt al bressol no el deixa mai sol i joiosa sospira.
I vetllant el seu somni amb amor, ella pensa tranquil·la i dítxosa.
El meu fill val un món i un tresor i l'adorm tot cantant-li amorosa.

Fes nones reiet, fes nones fill meu
que ets un angelet, que m'ha enviat Déu.
El besa la cara, el besa al front, petons d'una mare
lo més gran del món.

El nen és més gran, la mare plorant li diu cada dia,
no surtis de nit i fuig dels brogits, treballa, estudia.
I tapant-li els defectes què té, l'aconsella amb carinyo i el guia
pel camí del treball i del bé que és lo que ella desitja i ansia.

Perdona'm fill meu però jo t'haig de dir
que el meu cor et veu per molt mal camí.
Qui mal t'aconsella deu ser algun ningú.
Fes cas d'una vella, que sols viu per tu.

Veient-te perdut, per tots menyspreat
¿per què no has vingut aquí al meu costat?
No abaixis la cara, aixeca el front,
que et queda una mare, ¡lo més gran del món!

Particularitzant

Com a mare, puc dir que vaig plorar molt temps cada vegada que en arribà a casa "les tórtoraes" no hi eren. Havien alçat el vol.

Com a filla, la mare ja no hi és físicament, però quan em sento angoixada, cansada i deprimida, tanco els ulls i em sembla sentir la seva veu dient-me: *"Malgrat tots els dubtes i ànsies per les quals estàs passant que et produeixen desassossec; tens la fortalesa suficient per a vèncer-ho tot. Continua endavant sense rendir-te, encara et queden moltes coses per fer, moltes causes per defensar i moltes persones que necessiten la teva ajuda"*.

Unes paraules que encara em serveixen per a no defallir.

Gràcies mare per tot el que vares fer per mi.

Maria Mercè Usón